

Живот наш

Пише: Синиша Корић

Периоди(чно)

Година је 1973. Место Билећа. Ја у сивомалинастој униформи, на одслужењу војног рока. Највећи део времена проводим, као и већина у кантини, али и у библиотеци касарне. На билећком камењару и касарнама некадашње робнјашнице у коју су затворани политички затвореници, комунисти и други ненародни елементи, проводим дане и ноћи читају једну годину. Читам књиге, једна ми се дубоко урезала у памћење. Мемоари Милана Стојадиновића некадашњег председника краљевске југословенске Владе. Тада ми је била, а скоро читавих четрдесет година остала енигма у питању: како то да је у време најдубљих наслана социјализма и тврдог комунистичког режима допуштено да се у Југославији штампају мемоари бившег председника југословенске краљевске Владе кога је примао Хитлер, а често угостивао Геринг.

Милан Стојадиновић је био јака личност, добар економиста, али и човек склон аферама и користољубљу. Најпре је средином двадесетих година прошлог века био постављен за министра финансија. Било је то време у коме је поражена Немачка из Великог рата била обавезна да директно грађанима исплати ратну штету земљама победницама, па тако и Србији. Почеле припреме за попис штете по унапред дефинисаним критеријумима. Међутим, Немачка узбрзо предлаже да уместо директне уплате грађанима Србији исплаћује штету путем донарања опреме за производњу, а да држава Србија то претвори у обвезнице које би дала грађанима на име обштећења. Пуштене обвезнице у оптицај са одложним роковима наплате. Шта ће грађани са њима? – почела трговина на берзи. Вредност обвезница стално падају. А онда је за министра дошао Стојадиновић. Најпре је јефтино купио огромну количину обвезница. Потом је обзанио одлуку Владе да ће на све обвезнице бити обрачуната и плаћена камата. Цена обвезница на тржишту почела нагло да расте. Он као највећи власник портфеља обвезница зарадио огромне суме новца на разлици у цени обвезница. Није направио кривично дело, али је због спекулантских трансакција морао из моралних и политичких разлога да поднесе оставку (година 1926.).

Доплази година 1935. посебно налета и тешка. Било је то непосредно после убиства краља Александра Карађорђевића у Марсељу, успона и учвршћења Хитлера на власти у Немачкој, све затегнутости односа између Хрвата и Срба на унутрашњем плану. Велике силе посебно прате стање у Југославији, и западњаци схватају напетост у земљи као погодан инструмент за манипулацију Југославијом пред светским сврставањем уочи Другог светског рата. Намесник кнез Павле одлучује да у таквим околностима формира најачку владу која би се успешно носила са новим изазовима. Поново позивају Милана Стојадиновића у Владу, најпре за министра финансија, а онда и за председника Владе. Стојадиновић је стално на путу, час у Риму, Паризу, Лондону, Берлину. Требало је неутралисати утицаје на подељености у Југославији који долазе из ових европских центара, али и покушати задржати неутрални положај у предстојећим сукобима. Због анимозитета према Хрватима смењују га са места председника. Нови председник Драгиша Цветковић и Влатко Мачек постижу споразум о хрватско-српским односима. Формира се Бановина Хрватска. Узбрзо овај двојац, Цветковић-Мачек приступа Хитлеровом Тројном пакту.

Из ових мемоара схватио сам да се околности на граници Србије само периодично мењају, у нечему постају исте, онда и данас. Лавитирање између великих сила. Требало је много мудрости, снажљивости, знања, како би се брод државе одржао у неутралном положају, избегао сукоб са тада нарастајућим и најмоћнијом земљом света, нацистичком Немачком. Грешку смо поновили и када смо се године 1999 сукобили са најмоћнијом алијансом земаља Запада, са НАТОМ. И на крају одговор на енигму, како су се мемоари Милана Стојадиновића штампали у земљи 1961. године. Као емигрант Милан Стојадиновић је после Другог светског рата живео у Буенос Аиресу. Југословенска Удба га је завршила да ради за њу. У истом граду „комишија“ му је био Анте Павелић. Да ли су примичања Анте Павелића били разлози врбовања Стојадиновића или је у питању нешто друго, остављам историји за истраживање.

ВЕСТ ЗА ПРИМЕР

Ускрс за маму

Центар за маме Шид позива сва физичка и правна лица да се укључе у акцију „Ускрс за маму“ и донаирају своје производе или услуге за жене које се у веома тешким условима труде да што боље прославе овај празник са својом децом.

У време празника као што је и овај, сви мислимо само на најмлађе, док маме, посебно оне које живе саме и у условима недостојним 21. века, остају заборављене у својој борби. Ово је прилика да поклонимо нешто управо њима, мамама, да их подржимо и осажимо, како би што сређније прославиле овај празник. Сви ви, који желите донаирати нешто мањеној мамама, можете се јавити на нашу Фејсбук страницу Центар за маме Шид, до суботе 14. априла – каже Јелена Ковинчић, координаторка Центра за маме Шид.

С. М.

СРЕМСКА МИТРОВИЦА • ПОСЕТА ПОКРАЈИНСКОГ СЕКРЕТАРА
ЗОРАНА МИЛОШЕВИЋАФакултет техничких наука
у Митровици?

У циљу упознавања са радом и програмом Високе школе струковних студија за васпитаче и пословне информатичаре „Сирмијум“, као и са могућностима сарадње са покрајинском Владом, прошле недеље Сремску Митровицу посетио је покрајински секретар за високо образовање и научно-истраживачку делатност, проф. др Зоран Милошевић са сарадницима.

Током разговора са руководством школе, секретар је нагласио значај постојања високошколских установа као споне између средњошколског образовања и тржишта рада у чему се, како је објаснио, ако је судити по попуљености студијског програма, митровачка Висока школа одлично снашла.

Покрајински секретаријат је врло активан када је у питању обилазак високошколских установа на територији Војводине. Стало нам је да се упознамо са њиховим радом, а све у циљу успостављања нове и јачања постојеће сарадње. Из свега што сам видео у Сремској Митровици могу да закључим да се ради о стабилној установи, која пре свега финансијски добро стоји, која има одличан и вредан кадар, да остварује квалитетну сарадњу са локалном заједницом и да на крају, а то је ипак и најважније, има велики број студената који долазе из читавог Срема, рекао је Милошевић приликом посете.

Секретар је напоменуо да сарадња са Високим школом већ постоји, те да ће покрај-

Разговор у Градској кући

јинска Влада увек бити ту, ако буде требало да се помогне у сређивању самог објекта или набавке училишта.

Радује ме и то што се у овој школи добро газдује. Сваки динар се користи на паметан начин, нема расипања, а мисли се и о будућности. Атмосфера коју смо видели је радна, колегијалност је на високом нивоу, своју мисију ова образовна установа је схватила на правилан начин тако да нема никакве сумње да ће, ако са оваквим радом настави, успети и да је оствари. Значајно је и то што руководство школе није напустило и своју васпитну улогу, што се данас не виђа често, посебно ако се ради о вишем и високом образовању, па је и то једна од чињеница које ову школу чини квалитетном и секретаријату на чијем сам челу занимљи-

вом и вредном сваке пажње, нагласио је секретар.

Тренутно, Високу школу струковних студија за васпитаче и пословне информатичаре похађа 500 студената, попуњени су сви студијски програми, па, према речима директорке ове установе **Гордане Мијановић**, разлога за задовољство има на претек.

Ми смо једина акредитована државна високошколска установа у Срему и то је важно да се нагласи. Посету секретара видимо као прилику да представимо нашу школу и услове у којима радимо, али и да разговарамо о неким активностима везаним за план даљег развоја. Од секретара смо добили неке информације о будућности високог струковног образовања, али и информације везане за пројекте које је Покрајински секретаријат расписао и који треба да нам помогну да унапредимо рад и функционисање наше школе рекла је Мијановић.

Након обиласка Високе школе, покрајински секретар посетио је Градску кућу у где га је угостила заменица градоначелника **Светлана Миловановић**.

Главна тема разговора били су покрајински конкурси за високошколске установе. Горући проблем је санација крова и то је прва ствар која нас чека, а било је и речи о могућности отварања департамента Факултета техничких наука из Новог Сада у Сремској Митровици. Секретар се слаже, надали смо на разумевање и на Факултету, па ћемо видети како ћемо то питање решити, рекла је Светлана Миловановић.

С. Л – С. Ни.

Секретар Милошевић и директорка

МАРАДИК • ПО ПРИОРИТЕТИМА РЕШАВАЈУ ПРОБЛЕМЕ

Кренуло на боље

Мештани инђијског села Марадик имају разлога за оптимизам. Након што су добили реконструисан и модеран објекат Дома културе и пешачку стазу у близини школе недавно је урађен и паркинг испред сеоске амбуланте. Како поручује председник Савета МЗ **Стеван Брадић**, ускоро ће бити решен и годишњи проблем са електричном енергијом јер треба да почне изградња трафо станице. Проблеми се решавају један по један, те се у овом селу због има изузетан туристички потенцијал због близине фрушкогорских манастира могу очекивати далеко бољи услови за живот него претходних година.

Паркинг испред амбуланте је заиста био неопходан нашем селу а по реакцији мештана видим да су задовољни. Овде је и раније постојао паркинг али је дотрајао услед времена, тако да сада имамо шест уређених и обележених паркинг места – каже Брадић и напомиње да ће ускоро бити урађен и спуст према амбуланту.

Ово је био један од приоритета мештана, али се ту њихове жеље не завршавају.

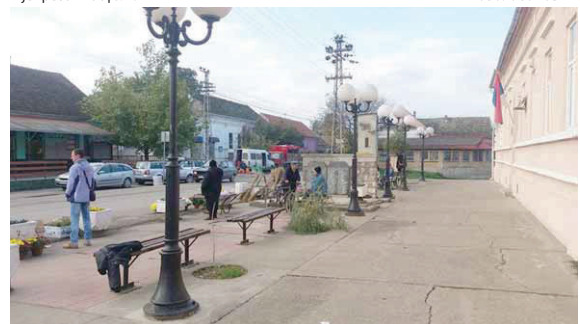
У разговору са челницима Електродистрибуције добили смо информацију да је пројекат за изградњу трафо станице урађен. Очекујемо да ће овај посао бити завршен пре почетка сезоне сушења дувана, јер

је у том периоду највећа потрошња струје. Такође велики потршачи су хладњаче, с обзиром да имамо велики број воћара у нашем селу, тако да се надамо да смо на домак решења вишегодишњег проблема са електричном енергијом – објашњава он.

Како каже први човек у селу поред овог посла мештани насеља Гладнош који припада Марадик у добили након три деценије гробани асфалт.

Сви прилазни путеви су урађени, тако да мештани овог насеља имају далеко бољи и лакши прилаз кућама. Претходних година су имали велике проблеме, поготово током јесењег и зимског периода када од блатанису могли нормално да функционису – истиче Брадић и каже да је Гладнош годинама био неправедно занемарено насеље а да су сада ствари кренуле на боље.

М. Балабановић

Мештани имају разлоге за оптимизам